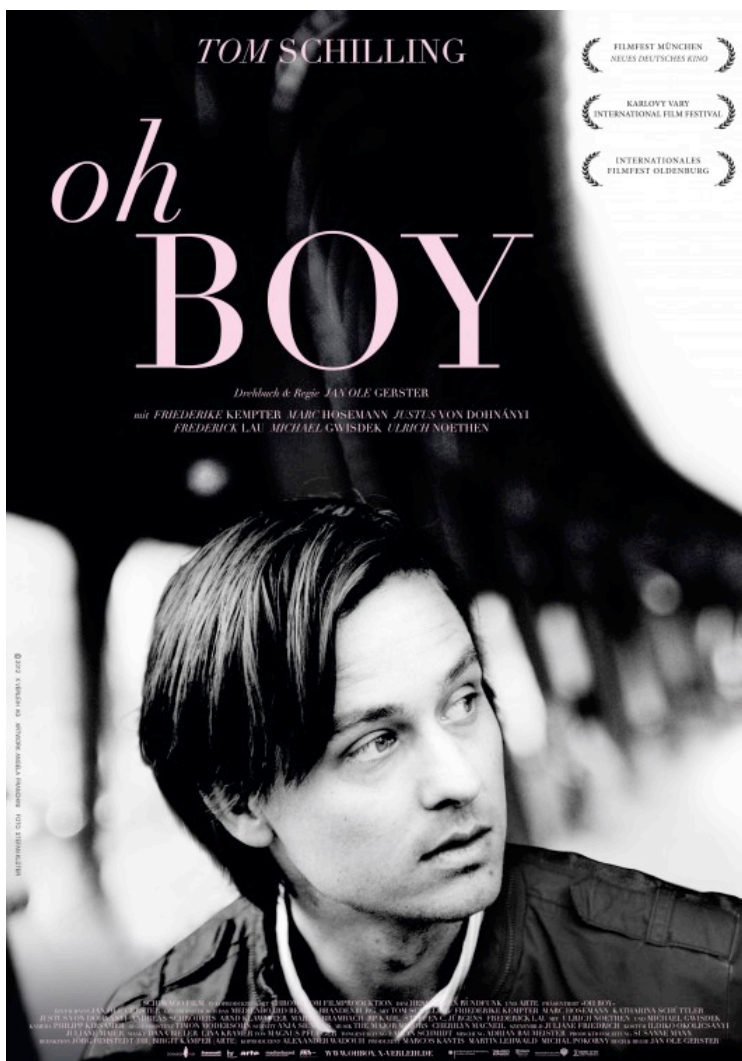




przedstawia znakomity debiut Jana Ole Gerstera

## OH BOY!

Reżyseria Jan Ole Gerster  
Niemcy 2012, 85 min.



**W KINACH OD 25 KWIETNIA 2014**

### DYSTRYBUCJA

**Aurora Films**

Pasaż Ursynowski 1/111, 02-784 Warszawa, Poland, tel. +48 22 405 41 46

Dystrybucja: **Anna Dziewulska** e-mail: [dystrybucja@gingercore.pl](mailto:dystrybucja@gingercore.pl)

### PR & MARKETING

METEORA FILMS sp. z o.o.

Adres korespondencyjny: KINO PRAHA ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

**Media & PR - Małgorzata Borychowska** tel. 696 485 303, e-mail: [malgosia@meteorafilms.pl](mailto:malgosia@meteorafilms.pl)

**Marketing - Katarzyna Kobylińska** tel. 600 051 516, e-mail: [kasia@meteorafilms.pl](mailto:kasia@meteorafilms.pl)

# **AURORA FILMS**

przedstawia produkcję  
Schiwago Film we współpracy  
z Chromosom Fimproduction, HR i ARTE

## **OH BOY!**

**Tytuł oryginalny:** Oh Boy!

**w reżyserii Jana Ole Gerstera**

### **Twórcy filmu:**

**Scenariusz:** Jan Ole Gerster

**Zdjęcia:** Philipp Kirsamer

**Montaż:** Anja Siemens

**Muzyka:** Cherilyn MacNeil, The Major Minors

**Scenografia:** Juliane Friedrich

**Produkcja:** Jörg Himstedt, Marcos Kantis, Birgit Kämper,  
Alexander Wadouh

### **Występują:**

Tom Schilling **Niko Fisher**

Marc Hosemann **Matze**

Friederike Kempter **Julika Hoffmann**

Justus von Dohnányi **Karl Speckenbach**

Katharina Schüttler **Elli**

Arnd Klawitter **Phillip Rauch**

Martin Brambach **Jörg**

Steffen Jürgens **Ralf**

Michael Gwisdek **Starszy mężczyzna**

i inni

## Opis filmu:

**„Znasz to uczucie, które podpowiada ci, że wszyscy ludzie wokół ciebie zachowują się dziwnie? Im dłużej o nim myślisz z wolna zamienia się ono w pewność, że to nie ludzie są dziwni, ale ty sam.”**



**Niko jest wyrzuconym z uniwersytetu dwudziestokilkulatkiem. Żyje chwilą, bezsennie włączy się ulicami Berlina i zachwyca ludźmi, których spotyka na swojej drodze. Z dyskretną ciekawością obserwuje i analizuje ich sposoby radzenia sobie z codziennością. Nie zauważa jednak, jak szybko sam staje się outsiderem. Wszystko zmienia się dopiero, gdy Niko niespodziewanie zostaje zmuszony do konfrontacji z konsekwencjami swojej bierności.** Jego dziewczyna decyduje się zakończyć ich związek, ojciec odcina mu pieniądze na życie, a psycholog określa go mianem mężczyzny „niezrównoważonego emocjonalnie”. To tylko lekarska diagnoza czy wielka metafora? **W międzyczasie w życiu Niko pojawia się też osobliwej urody blondynka,** która przypomina mu, ile cierpienia wyrządził jej w przeszłości **oraz nowy sąsiad** – szukający w nim partnera do wódki, zakąski i zwierzeń. Niko tymczasem niczego nie pragnie tak bardzo, jak kubka dobrej kawy...

Debiut Jana Ole Gerstera został świetnie przyjęty przez niemieckich widzów i sprzedany do regularnej dystrybucji w Stanach Zjednoczonych. **„Oh Boy!” jest laureatem prestiżowych German Film Awards – „niemieckich Oscarów”** – w sześciu kategoriach: Najlepszy Fabularny Film Pełnometrażowy,

Najlepszy Scenariusz, Najlepszy Reżyser, Najlepsza Pierwszoplanowa Rola Męska (Tom Schilling), Najlepsza Drugoplanowa Rola Męska (Michael Gwisdek) i Najlepsza Ścieżka Dźwiękowa.



Niemieckie stowarzyszenie krytyków filmowych uznało „Oh Boy!‘a” za Najlepszy Debiut 2013 roku. Na Festiwalu Black Nights w Tallinie film zdobył Nagrodę Publiczności oraz Red Herring Award przyznawaną przez **jury**, które **zostało urzeczono „poczuciem humoru, reżyserską przenikliwością i ekonomią użytych środków, które pozwoliły na przywołanie w pełni rozpoznawalnego doświadczenia współczesnej alienacji.”**

## Prasa o filmie:

*Inteligentny, dowcipny i, co najważniejsze, oferujący zastraszającą ilość dobrej zabawy. Film „Oh Boy!” okazał się jednym z najbardziej zachwycających odkryć tegorocznego Festiwalu Filmowego w Edynburgu.*

Patrick Gamble, **CineVue**

*„Oh Boy!” jest **dziełem** tak **dojrzałym i powściągliwym**, że trudno uwierzyć, iż to pełnometrażowy, fabularny debiut.*

Ard Vijn, **Twich Film**

*„Ta lekka komedia jest pełna zabawnych momentów, dowcipnych obserwacji i ciętych dialogów. „Oh Boy!” ma wiele wspólnego zarówno z epizodami z „Kronik Seinfelda”, co z neurotycznym stylem Woody’ego Allena.”*

Natalie Salvo, **The Au Review**

*„Wyjątkowemu aktorowi w roli współczesnego slackera (Tomowi Schillingowi) towarzyszy zespół dobrze znanych niemieckich aktorów w równie zachwycających rolach drugoplanowych. Gerster i montażystka filmu, Anja Siemens, nadali włóczędze Niko nieprzerwany, żwawy charakter. Ziarniste, czarno-białe zdjęcia Philippa Kirsamera zamieniły Berlin w ponadczasową metropolię, której natura zależy bardziej od emocji Niko niż od dokumentalnej specyfikacji.”*

Sheri Linden, **The Hollywood Reporter**

*„Oh Boy!” opisuje absurdy, wzruszenie i melancholię typową dla włóczęgi młodego Niemca po zakamarkach Berlina. **Jim Jarmusch byłby dumny.***

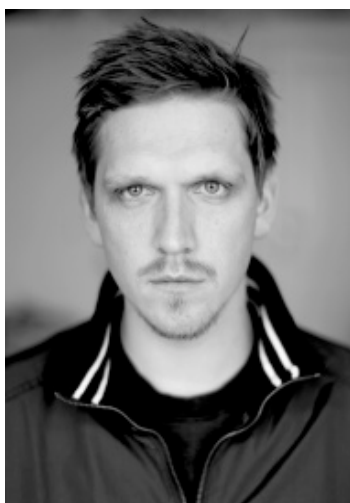
Fred Pieters, **Screen Comment**

*„Gerster wpisał współczesną opowieść w luksusowe, elegancko skomponowane, czarno-białe kadry przywołujące wspomnienia filmów z lat pięćdziesiątych, którym rytm nadawała leniwa, zdominowana przez saksofon ścieżka dźwiękowa. (...) Nie pozbawił przy tym filmu bezlitosnego humoru i satyrycznego komentarza odnoszącego się zarówno do mainstreamowego jak i awangardowego niemieckiego kina.”*

Paul Sbrizzi, **Hammer to Nail**

## Biogram:

### Jan Ole Gerster – reżyser



Jan Ole Gerster urodził w Hagen, w Niemczech w 1979 roku. Studiował scenopisarstwo i reżyserię na Akademii Filmu i Telewizji w Berlinie (DFFB). Doświadczenie zdobywał też na warsztatach filmowych X-Filme Creative Pool, dzięki którym miał okazję pracować na planach dwóch filmów Toma Tykwera – „Księżniczka i wojownik” (2000) oraz „Niebo” (2002). W 2003 roku asystował Wolfgangowi Beckerowi podczas realizacji „Good Bye Lenin!” kręcąc jednocześnie dokument na temat kulisów produkcji filmu. Jest też autorem wielu reklam, teledysków oraz biograficznego dokumentu na temat Yanna Tiersena, francuskiego kompozytora i autora ścieżki dźwiękowej do filmu „Amelia” (2001). „Oh Boy!” to jego pełnometrażowy debiut.

## Reżyser o filmie:

### O biograficznym aspekcie historii...

„Byłem na podobnym etapie życia, co Niko, kiedy w wieku dwudziestu lat przeprowadziłem się do Berlina. Co więcej, zauważyłem, że wielu moich przyjaciół ma za sobą okres podobnego zawieszenia między dojrzwaniem a dojrzałością. To czas, w którym zaczynamy kwestionować swoje młodzińcze wybory i zastanawiać się, czy podążamy właściwą drogą? Czy chcemy iść nią dalej przez resztę swojego życia? Czy to, co robimy, uczyni nas szczęśliwymi ludźmi? Ponieważ wiele osób zadaje sobie analogiczne pytania, mam nadzieję, że znajdą dla siebie miejsce w mojej filmowej historii...”

### O klasycznej czerni i bieli...

„Okolica, w której mieszkam, była już przeze mnie tak oswojona, że zależało mi szczególnie na tym, aby spojrzeć na Berlin w nowy sposób i odświeżyć nieco jego wizerunek. Fabuła „Oh Boy!” opowiada o codziennym życiu, któremu staram się przyglądać jak przez soczewkę powiększającą – czuć się, jakbym zrobił z niego preparat i umieścił go pod mikroskopem. Świat skąpany w czerni i bieli jest dla mnie znacznie bardziej wyrazisty, niż świat ukazany w kolorze. Jego wizualna forma pozwala mi też na osiągnięcie pewnego dystansu od mojej codzienności, a jak dobrze wiemy – opowieści powinny być personalne, ale nie koniecznie prywatne. Chciałem też nadać opowieści uniwersalny wymiar, nie upierać się, że akcja rozgrywa się wyłącznie w konkretnym czasie.”

## O mieście z przeszłości...

„Jednym z piękniejszych aspektów związanych z realizacją filmu jest fakt, że był kręcony przez bliskich sobie znajomych. Toma Schillinga, odtwórcę głównej roli, znam od jedenastu lat. Moim dobrym przyjacielem jest też operator, z którym pracowałem – Phillip Kirsamer. Oboje mieliśmy taką samą koncepcję pokazania miasta. Berlin zaczął się gwałtownie zmieniać po upadku Muru Berlińskiego i nigdy nie przestał ewoluować. Chcieliśmy ukazać miasto takim, jakim je widzimy – zarówno w pozytywnym, jak i negatywnym aspekcie owych zmian. Ważnym elementem miasta wciąż jest też jego historia. Chciałem więc opowiedzieć i o stosunku, jaki mają do niej współczesne pokolenia i zbadać, w jakim stopniu przeszłość wciąż kształtuje wizerunek teraźniejszości.”



## O muzyce jazzowej...

„Jazzowa muzyka pojawiła się w filmie dopiero na etapie montażu. Szczerze mówiąc, zupełnie nie brałem pod uwagę tego gatunku, kiedy pisałem scenariusz. Pewnego dnia usłyszałem jednak w radiu jazzową piosenkę i poczułem, że podobne utwory pozwolą mi umieścić historię w ironicznym kontekście, w jaki lubię wpisywać Berlin i jego mieszkańców. W ciągu dwóch tygodni czterech muzyków z berlińskiej Akademii Sztuk Pięknych (University of Arts) skomponowało utwory do filmu. Prócz nich na ścieżce dźwiękowej znalazły się kompozycje młodego afrykańskiego artysty z Południowej Afryki, który przeprowadził się do Berlina trzy lata temu. Jego kompozycje reprezentują wewnętrzny świat Nika. Dzięki nim wyróżniliśmy go się na tle miasta, którego życie toczy się własnym, [muzycznym] rytmem.”

[fragmenty pochodzące z wywiadu Andrei Liimets z **Nisimazine** i rozmowy przeprowadzonej z reżyserem przez Kim Luperi z **American Film Institute**]